

Név: Ábrahám Máté

Általános Iskola Neve, Címe:

**Győrzámolyi Petőfi Sándor Általános Iskola
9172 Győrzámoly Iskola út 1.**

Igazgató: Németh László

Osztály: 7. A

Osztályfőnök: Zabó Attila

Miért választanám az agrárpályát?

Mint minden gyerek én is szeretem a videójátékokat de a természetet, a horgászatot, vadászatot, fegyvereket, növényeket sokkal jobban szeretem. Az én fő hobbim a horgászat viszonylag gyakran vagyok horgászni (még éjjel is kimennék, ha anya engedné). A természet szeretete miatt kezdtem el gondolkodni az agrár szakmán, és mivel most voltam hetedikes anyukámmal elkezdtünk keresgélni, mely iskolák foglalkoznak természettel kapcsolatos dolgokkal. Így találtunk rá a Róthra, ahol a képzések közül az erdész szakma nagyon megtetszett.

Amikor először megnéztem a bemutató kisfilmet (remekül sikerült) nem hittem a szememnek: láncfűrész, hajtás, fegyverek? Mikor elmondtam a családnak kinevettek, aztán megnézték ők is a kisfilmet és elkomolyodtak. Anyukám mondta, hogy te vadászni biztos nem fogsz (nagyon félt engem, nehogy bajom essen).

De anyukámmal elmentünk a nyílt napra, ahol már biztos voltam benne, hogy ezzel szeretnék foglalkozni. Az iskola, a kollégium is nagyon megnyerőnek tűnt számunkra. A tanárnő órája, amire betülhettünk is nagyon tetszett. Végül az Igazgatónő elosztatta édesanyám félelmeit a vadászattal kapcsolatban, hogy előtte felkészítenek rá, és ekkor már megnyugodott. Nagyon örültem mert engem ez mindig is érdekelt (láncfűrész, fegyverek), úgyhogy már nem volt kérdés, hogy ez szeretnék lenni.

Sajnos ehhez a szakmához annyi fűződésesem van, hogy szeretem a természetet, de szeretném, ha ennél sokkal több lenne. A családomban még hasonló munkaköre sincs senkinek, de én mégis ezzel szeretnék foglalkozni.

Úgy érkeztem haza a nyílt napról, hogy biztos voltam benne, hogy ebbe az iskolába szeretnék járni.

Majd jött az Általános iskolából az osztályfőnökömtől az értesítés, hogy megrendezésre kerül a pályaaorientációs hét a Róthban. És én megkértem anyukámat, hogy még aznap este küldje el a jelentkezési lapot.

Amikor megérkezett a levél, hogy elfogadták a jelentkezésemet nagyon örültem. Nagyon izgultam, hogy mikor mehetek már végre. És végre eljött a nap: elindultunk. Amikor oda értünk

kedvesen fogadtak minket. Utána elmesélték, hogy miket fogunk csinálni a héten, megmutatták a szobát, ahol aludni fogok (rendes szobák voltak, nem koszos, a berendezés ép). A társaság jó volt, kedvesen fogadtak. Kikapoltunk fujtunk egyet és már indultunk is.

A programok első osztályúak voltak. Ezek közül sok még jobban megerősített abban, hogy én ide szeretnék járni pl.: légpuska lövészet, erdőjárás (természet szépsége miatt); a vadak, amiket itt-ott láttunk. Sok újdonságot tanulhattam mint, hogy a szeder levél elállítja vérzést, a vörös fenyő azért vörös mert a kérge alatt pirosas, a páfrány fenyőnek púpokban van a gyantája stb.

Ezek számomra mind hasznos új információk voltak, valószínűleg ezeket majd tudom hasznosítani életem folyamán. A kedvenc programjaim a: légpuska lövészet, a Kapuvári erdészet meglátogatása, a Károly-kilátó, a kutyás bemutató voltak. Én úgy gondoltam, hogy viszonylag sokat tudok a természetéről, de kiderült, hogy szinte semmit sem, a tölgyekről is sokat tanulhattunk.

Sőt a láncfűrész pályán azt is megtudtam, hogy a diákok a láncfűrészről a lemezt, meg a lapot 15 másodperc alatt leszedik. Illetve azt eddig is tudtam, hogy a kutyáknak nagyon jó a szaglása, de annyira, hogy egy 1 éves kutya kb. 1 perc alatt megtalál egy szarvas lábszárat azt nem.

Egyedül, ami kétség volt bennem az az, hogy mindenhol azt olvastam, hogy az erdészek nagyon keveset keresnek. A nyugtalanságot a megélhetéssel kapcsolatban azonban sikerült eloszlatni. A Kapuvári Erdészetnél rávettem magam, hogy megkérdezzem, ebből meg lehet-e élni, de szerencsére megnyugtattak. Amikor meghallottam, hogy még céges autót, ruhát, körzetet is kapnak majdnem leesett az állam.

A Kapuvári Erdészetnél alkalmam nyílt megtudni, hogy mi a folyamata a faültetésnek (természetes úton és mesterséges úton). Ez egyre jobban elkezdett érdekelni. Anyukámék minden évben rendelnek tűzifát, de eddig sosem gondoltam bele, hogy azt a kocsit, amit kihoznak előtte mennyi munka, idő és energia előzi meg, mielőtt az a mi udvarunkba kerül. Most már biztos nem úgy fogok rá tekinteni, mint feldarabolható faanyag, már tudom, hogy nagyon sokat kell vele dolgozni mire az az emberekhez kerül: 1. meg kell becsülni a fa magasságát; 2. ki kell vágni; 3. gallytalanítani; 4. méretre vágni; 5. elszállítani, meg persze az utána való munka a levágott gallyak eltakarítása; új fa ültetése. Ha egyszer erdész leszek én is jól szeretném ellátni ezeket a feladatokat.

Cár a kutya gyakran velünk tartott, ami nagyon jó volt, aranyos, kedves kutya. A gazdája Gergő bácsi sokat mesélt a fegyverekről, vadászatról. Sőt még azt is elmesélte, hogy őt a diákjai nemigen szokták szeretni mert szigorúan veszi a fegyvertant stb.-t. De nagyon sokat segített a légpuska lövészetnél: kicsit oldalasan álljak stb. És a végére egy-két mű kacsát sikerült is lelőni. Rita néni inkább a növényekről mesélt sok érdekességet.

Rita néni mondta az elején, hogy amire azt mondják ehető abból nyugodtan fogyaszthatunk. Az áfonyára mondta, hogy aki szeretné megkóstolhatja, nagyon jó íze volt. Azt is megmutatta, hogy lehet megszeliíteni a csalánt. Azon nagyon meglepődtem, hogy a szeder levél elállítja a vérzést (ezt is Rita néni mutatta).

A Hideg-völgyben a telefonok már átugrottak Ausztriára mert volt egy asztal, aminek az egyik fele Magyarországon volt a másik fele Ausztriában. Itt megtanultuk, hogy hogyan számítsuk ki a fa magasságát, lombja területét. És itt egy kristály tiszta patakból is ittunk.

Az iskola felkészültsége erdészeti szempontból lenyűgöző. Minden tanár felkészült volt, látszik rajtuk, hogy értik a munkájukat és szeretik is. Ha kérdeztünk valamit szívesen válaszoltak.

Sajnos közeledtek az utolsó napok és kezdtük érezni, hogy hamarosan haza kell majd mennünk, el kell egymástól búcsúznunk. Utolsó éjszakára azt terveztük, hogy sokáig fent leszünk. De ez a terv megghiúsult, mert olyan fárasztó programokat, túrákat kaptunk, hogy teljesen elfáradtunk. Ezért hamar elaludtunk.

Utolsó nap a családtagokkal (anyával, öcsémmel) egy rövid 2 km-es túrát tettünk a Magasbérci kilátóhoz, ott egy rövid játék következett, végig lehetett menni egy kifeszített kötélpályán az erdőben. Aztán Gergő bácsi megmutatta egy vadász kötelező eszközeit: kürt, csont fűrész, vadászkés, aggaték, vadhívó sípok, kutyára gps nyakörv. Alkalmunk volt kipróbálni a vadászkürtöt, amit nem is olyan egyszerű megszólaltatni, mint ahogy kinéz. Én is megpróbálkoztam vele, de nem sikerült.

Amikor visszaértünk a kollégiumhoz elköszöntünk mindenkitől és haza indultunk. Otthon elmeséltem mindenkinek, hogy mekkora élmény volt ez a tábor, egy igazán pozitív benyomás.

Ez egy tökéletes alkalom volt arra, hogy teljesen megerősítsen abban, hogy én mindenképp ezzel szeretnék foglalkozni.

